

RIIKLIKU TEATRI
„ESTONIA“
Arhiiv-Muuseum

Nr. _____

RKKMK
„AKADEEMILISE RAAMATU“
AJALEHE-VÄLJALÕIGETE
BÜROO

Tartus, Ulikooli 15, telef. 35-19

ÕHTULEHT

Tallinn

nr. 272 19. XI 1949
kuup. _____

VEIDI VILTU

Kohtasin linnas tuttavat hildlast-hambameest Priidu Merivälja. Ta kõneles mulle muuhulgas õhinaga, kuidas ta käinud „Estonias“ ooperi „Tormide rand“ etendusel.

„Kaet, hiidlased olid teatres eige perishiidlaste moodi kohe,“ rääkis ta muheldes. „Aga ike terake targemaks sain kua. Ei ma teadnud ühti, et Ungru krahvi aegus oli meri viltu ja vanad puujärakad ranna ääres vajusid tormi käes ladvaga na rohkem senna mere kanti. Kahe viimase pildi aegu ma kogu

aeg kartsi, et vesi hakkab vulinaga vajuma teise lava nurga, sest horisont paistse olevat paremalt poolt hulka maad kõrgemal. Meie väiksemaa mihed teame, et meil on horisont ike horisontaalne, ja tormil on ka nihuke komme, et vajutab puu ladvad ike rohkem maa poole.“ Kui katsusin talle seletada, et laval ehk juhtub vahel horisont paistma natuke teisiti ja puudki nälvad muud moodi, siis kinnitas hiidlasest tuttav, et ta olnud ise purukaine ja eksitus polevat võimalik.

Saanud korra hamba soojaks, jätkas Priidu aga edasi:

„Ega sa ei tea, mis pagana haigus sel Ungru krahvil küll eige oli, et ta kangesti külma kartis. Tal ike pidi midagi olema. Aga mine sa tea! See krahvi-ärä olnud ka veider mees. Ehk eputas naasama oma hülgelahkses kasukas ringi uidata sooja ilmaga, kui tüdrukud olid väljas kleidi väel.“

Ei ma osanud talle neid ime-likke nähtusi ära seletada. Ehk proovib teatrirahvas seda ise teha.

P. PIRN